
W numerze między innymi :

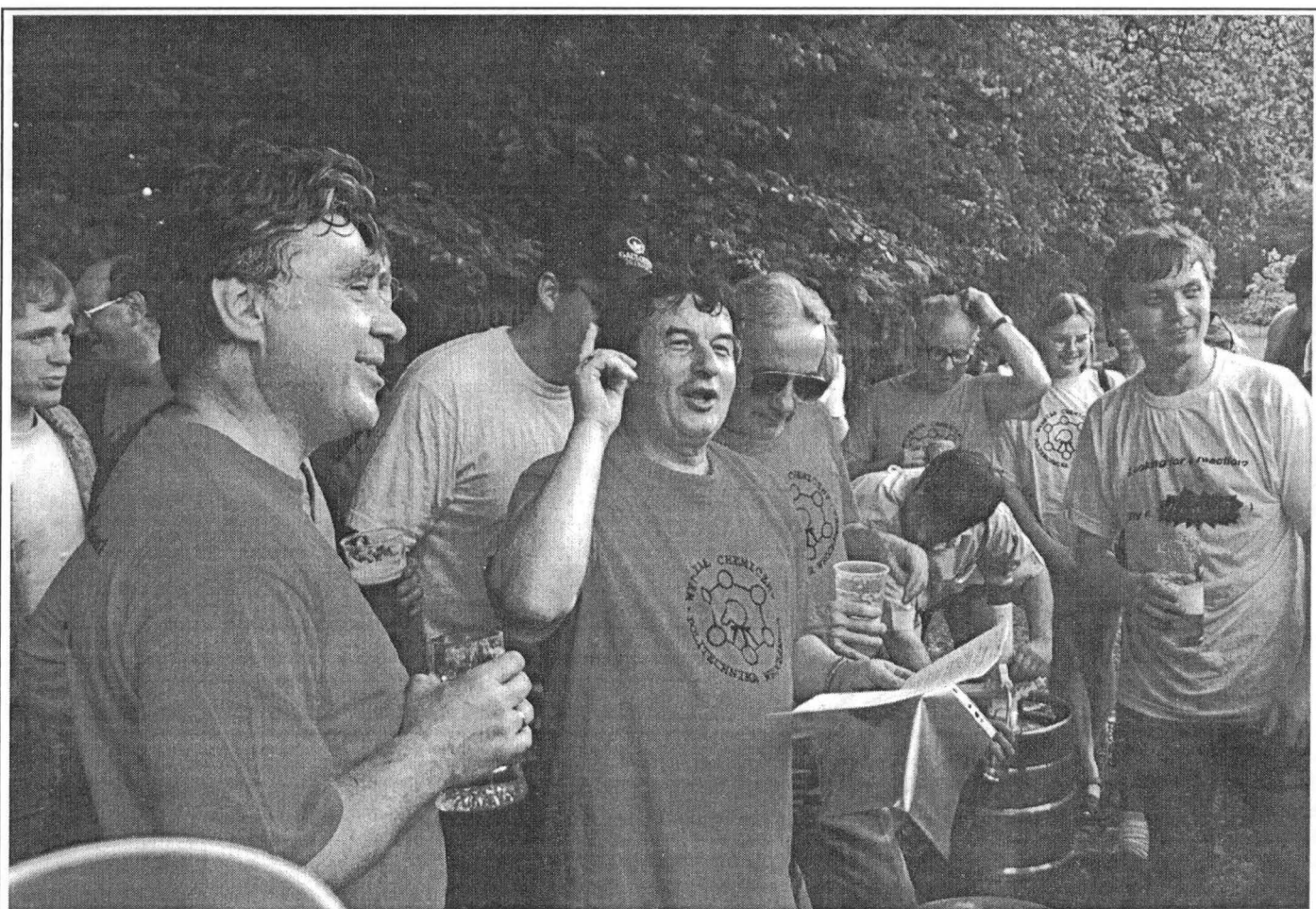
☐ Nadzwyczajne posiedzenie Senatu s.3	☒ Skład Senatu następnej kadencji s.7
☐ Koszty pośrednie – co to takiego? s.4	☐ O nowo mianowanych profesorach s.9
☐ RG o polityce edukacyjnej państwa s.5	☐ Międzynarodowy Konkurs Projektowy s. 10

Przyzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 73

1 – 15 czerwca 1996

Jubileuszowy mecz chemików Bohaterowie nie są zmęczeni

Tegoroczny mecz zaowocował opracowaniem specjalnego regulaminu, który dziekan Mirosław Soroka (patrz zdjęcie) ogłosił zebraniem. Zaobserwowano aktywny udział nowej kadry dziekanatu. Wśród zawodników był pan dziekan-elekt profesor Henryk Górecki (pierwszy z lewej), a gwizdek sędziowski powierzono panu prodziekanowi-elektowi profesorowi Andrzejowi Matyni (w okularach). Relację z przebiegu meczu i treść regulaminu drukujemy na stronach 6 i 7.

R O Z M A I T O Ś C I

SPOTKANIE PO LATACH

Dnia 28 maja gośćmi JM Rektora profesora Andrzeja Wiszniewskiego byli pionierzy Politechniki Wrocławskiej, tj. ludzie, którzy 51 lat temu, od maja do lipca 1945 r. (w okresie poprzedzającym przyznanie Wrocławia Polsce na konferencji poczdamskiej) przystąpili do tworzenia polskiego szkolnictwa wyższego w tym mieście jako proacownicy, czyli członkowie Grupy Kulturalno – Naukowej i jako kandydaci na studia politechniczne tworzący Straż Akademicką. Na spotkanie po półwieczu zaproszono 17 osób (4 członków Grupy Kulturalno – Naukowej i 13 członków Straży Akademickiej).

Większość pionierów, a wśród nich najwybitniejsi twórcy Politechniki Wrocławskiej, odeszli na zawsze. Dziś nie sposób ustalić, ilu pionierów zaangażowanych było w te działania, bowiem do zakładania akt osobowych pracowników przystąpiono dopiero w ciągu 1946 r., a po Straży Akademickiej zostały fragmentaryczne i zapewne niekompletne wykazy. Listę zaproszonych ustalono więc na podstawie (także niekompletnej) „Księgi pionierów wrocławskich” wydanej w 1995 r. przez Towarzystwo Miłośników Wrocławia. Nie zachowała się też dokumentacja trudu pierwszych dni na Politechnice Wrocławskiej. Dopiero pod koniec lat czterdziestych Uniwersytet przystąpił do zakładania swego archiwum. Politechnika zaś w kilka lat później poczęła tworzyć składnicę przypadkowych akt, a do organizowania archiwum Politechniki przystąpiono dopiero na początku lat siedemdziesiątych.

Agnieszka Walkowiak

...I NA UNIWERSYTECIE

12 czerwca odbyła się w Auli Leopoldinie Uniwersytetu Wrocławskiego uroczystość wręczenia pionierom Uniwersytetu Wrocławskiego medali tej uczelni. Wyróżnieni w ten sposób zostali: Jadwiga Benesiowa, doc. dr hab. Helena Leonhard – Migacz, prof. dr hab. Kazimiera Maleczyńska, mgr Halina Moryłowa, prof. dr hab. Janina Orska, mgr Janina Winowska i prof. dr hab. Maria Wrońska, prof. dr hab. Adam Galos, prof. dr hab. Zbigniew Jara, prof. dr hab. Jerzy Łanowski, Michał Mazur, mgr Jan Ożóg, Kazimiera Płonka, prof. dr hab. Ludwika Rychlewska, prof. dr hab. Stanisław Szczepankiewicz.

REKTORZY UCZELNI TECHNICZNYCH

Po wyborach na nową kadencję rektorami polskich politechnik zostali:

Politechnika Częstochowska - prof. dr hab. inż. Janusz Szopa, Politechnika Gdańska - prof. dr hab. inż. Aleksander Kołodziejczyk, Politechnika Świętokrzyska - prof. dr hab. inż. Henryk Frąckiewicz, Politechnika Krakow-

ska - prof. dr hab. inż. Kazimierz Flaga, AGH - prof. dr hab. inż. Mirosław Handtke, Politechnika Lubelska - prof. dr hab. inż. Kazimierz Szabelski, Politechnika Łódzka - prof. dr hab. inż. Józef Mayer, Politechnika Poznańska - prof. dr hab. inż. Eugeniusz Mitkowski, Politechnika Szczecińska - prof. dr hab. inż. Stefan Berczyński, Politechnika Warszawska - dr hab. Jerzy Woźnicki.

Rektorzy WSI:

Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie - prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak, Wyższa Szkoła Inżynierska w Radomiu prof. dr hab. Wiesław Wasilewski, Wyższa Szkoła Inżynierska w Opolu - prof. dr hab. inż. Józef Szczepan Suchy.

GIEŁDA

Co jakiś czas, zwykle raz na miesiąc, Politechnika Wroclawska sprzedaje zbędne meble, wyposażenie biurowe, aparaturę i urządzenia. Odbywa się to na drodze przetargu-licytacji.

Organizacją i prowadzeniem giełdy aparatury i urządzeń zajmuje się Główny Specjalista ds. Aparatury i Taksacji Środków Trwałych AC, zaś giełdy mebli i wyposażenia biurowego - Specjalista ds. Taksacji Wyposażenia, przedstawiciel Biura Dyrektora Administracyjnego Uczelni.

Organizator danej giełdy ustala skład zespołu, który przeprowadzi tę giełdę. W skład zespołu, który przeprowadza daną giełdę wchodzi między innymi przedstawiciele tych jednostek organizacyjnych Uczelni, których środki trwałe mają być sprzedane. Zadania i obowiązki członków zespołu określa organizator giełdy.

Kierownicy jednostek organizacyjnych Uczelni przekazujący środki trwałe do sprzedaży wypełniają „Instrukcje w sprawie upłyniania środków trwałych”.

Ocena stanu technicznego i stopnia zużycia rzeczy przeznaczonych na giełdę dokonują odpowiedni Specjaliści, którzy też określają cenę wywoławczą sprzedaży.

Termin i miejsce wyprzedaży giełdowej są ogłaszane w prasie i telewizji, a także na tablicy ogłoszeń Dyrektora Administracyjnego znajdującej się koło pok. 138, A-1 i w zwyczajowo przyjętych na tablicy miejscach.

Środki trwałe, które nie znalazły nabywcę podczas giełdy, mogą zostać sprzedane po niej za cenę wywoławczą. Jeżeli nie doszło do sprzedaży, cena wywoławcza danej rzeczy na następnej giełdzie może zostać obniżona o 50%, jednakże nie może być niższa niż wartość złomu środka trwałego.

Za sprzedane środki trwałe organizator giełdy wystawia rachunki VAT lub rachunki uproszczone.

Szczegółowe przepisy dotyczące zasad przeprowadzania przetargów i licytacji są zawarte w Piśmie Okólnym 16/96 wydanym przez JM Rektora.

W SPRAWIE PRAKTYK

Majowy numer „Forum Akademickiego” odnotował uchwałę Senatu Politechniki Wrocławskiej w sprawie praktyk studenckich.

W komentarzu autorstwa Piotra Kieracińskiego czytamy:

„Szkoła wyższa musi udowodnić, że jej studenci są fachowcami przydatnymi dla gospodarki. Kształcenie kadr jest przecież jej podstawowym zadaniem. Jeżeli tego nie robi, to albo źle kształci, albo nie potrafi swoich absolwentów wypromować. Sądzę, – jest to moja osobista opinia – że nie ustawa, ale uczelnie powinny rozwiązać problem praktyk. Już dziś studenci uczelni, które dobrze kształcą, nie mają problemów z odbywaniem praktyk i staży z korzyścią dla siebie i przedsięwzięcia. (...) Ponieważ uchwała Senatu PWr zostanie skierowana do odpowiednio wysokich instancji, sprawa potoczy się zapewne znanym trybem: skoro jest problem, to należy powołać zespół. Zajmie się tym RGSzW i MEN.”

Tymczasem jednak doczekaliśmy się uchwały Politechniki Poznańskiej popierającej stanowisko Senatu PWr. A więc może sprawa nie rozwija się dokładnie według przewidywań dziennikarza.

AEROBIC!

Zarząd Główny Akademickiego Związku Sportowego informuje o organizowanym ogólnopolskim kursie instruktorów rekreacji ruchowej ze specjalizacją aerobiku. Zachęcamy do udziału w szkoleniu wszystkie osoby zainteresowane uzyskaniem tego typu uprawnień zawodowych, a szczególnie dziewczęta z sekcji sportowych i studentki wydziałów pedagogicznych.

Informacje organizacyjne:

1. Kurs instruktora obejmuje 220 godzin zajęć: teoretycznych, metodycznych i praktycznych.
2. Termin i miejsce szkolenia: 26 sierpnia – 14 września br., Biała Podlaska, Filia AWF, ul. Akademicka 2.
3. Zakwaterowanie i wyżywienie: Dom Studencki i Stołówka AWF, ul. Akademicka 2.
4. O uprawnienia instruktorskie mogą ubiegać się osoby posiadające średnie wykształcenie, o ile przedłożą świadectwo lekarskie o stanie zdrowia umożliwiającym wykonywanie zawodu instruktora i posiadają wymagany stopień wykształcenia sportowego.
5. Kurs jest odpłatny – 500 zł (zakwaterowanie, wyżywienie, wykładowcy, skrypty, sale sportowe, sprzęt techniczny, sale wykładowe, legitymacja, ubezpieczenie).
6. Termin nadzłania zgłoszeń: 31 lipca 1996 r. na adres Zarządu Głównego AZS: 00-586 Warszawa, ul. Flory 3.

Szczegółowych informacji dotyczących kursu udziela pani Halina Hanusz, tel. (0-22) 49 24 04.

Z S E N A T U

NADZWYCZAJNE
POSIEDZENIE SENATU

(7.06.1996)

Na wniosek 14 senatorów: **prof. B. Burczyka (W-3)**, **prof. K. Czaplńskiego (W-2)**, **O. Ilnickiej (W-3)**, **prof. L. Jacaka (W-11)**, **dra hab. P. Kafarskiego (W-3)**, **P.A. Kocyna (W-4)**, **prof. Z. Olszaka (W-11)**, **J. Rodriguez (W-11)**, **dr hab. M. Soroki (W-3)**, **dr J. Szatkowskiego (W-11)**, **prof. T. Winnickiego (W-3)**, **J. Wypycha (W-9)**, **prof. J. Zdanowskiego (W-4)** i **prof. J. Zwoździaka (W-7)** zwołano nadzwyczajne posiedzenie Senatu. Przedmiotem obrad było stwierdzenie zgodności ze Statutem Uczelni uchwalonego przez Konwent Uczelni w 14 maja 1996 r. regulaminu Samorządu Studenckiego.

Treść regulaminu została przesłana Senackiej Komisji ds. Statutu i Regulaminów i Komisji ds. Studenckich i Dydaktyki.

Jako przedstawiciel Komisji ds. Statutu i Regulaminów wystąpił **dr R. Radomski**. Stwierdził, że przedstawiciele komisji (**prof. J. Zdanowski**, **dr L. Jankowski** i **dr R. Radomski**) zapoznali się z krytycznymi uwagami Prorektora ds. Nauczania na temat nowego regulaminu Samorządu Studenckiego i przyznali słusność jego zastrzeżeniom dotyczącym trybu uchwalania planu finansowego, rocznych sprawozdań i in., a także zauważyli potrzebę poprawek terminologicznych.

Prof. J. Świątek, przewodniczący Komisji ds. Studenckich i Dydaktyki przedstawił długą listę zastrzeżeń, które można podzielić na uwagi typu ogólnego i szczegółowego. Do spraw szczegółowych należą zarzuty o niewłaściwe określenie kompetencji Konwentu Wydziałowego i Uczelnianego, kolizję kompetencji samorządu studenckiego i organów uczelnianych, wadliwy tryb odwoływania organów samorządowych, właściwość Konwentu Uczelnianego, kolizję ze Statutem w zakresie uprawnień opiniodawczych, przypisywania samorządowi nadmiernych (wyłącznych?) uprawnień w wielu sprawach dotyczących życia Uczelni (np. określanie zasad i trybu przyznawania pomocy materialnej, decydowania o zasadach przyznawania miejsc w domach studenckich, opiniowanie działalności prorektora ds. nauczania i wnioskowanie o jego odwołanie, uczestnictwo w opracowywaniu regulaminu studiów itd) i inne.

Bardziej generalne zarzuty dotyczą nieprawidłowego odzwierciedlenia wydziałowej struktury uczelni oraz autentyczności reprezentacji studenckiej, która chce dysponować tak znacznymi kompetencjami, a także widocznej tendencji do przejmowania przez niezbyt liczne ciała wykonawcze całości rzeczywistych uprawnień samorządu.

Wobec tak licznych zastrzeżeń Komisja ds. Studenckich i Dydaktyki nie rekomendowała zatwierdzenia regulaminu w przedstawionej postaci.

W obronie tej wersji wystąpił senator stu-

dencki **J. Rodriguez** omawiając historię przygotowań. Projekt przygotowywano we współpracy z przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Regulaminów i Statutu **prof. J. Zdanowskim**. Błąd Konwentu, który pracował w pośpiechu ze względu na nadchodzący koniec kadencji, polegał na przenoszeniu ze starego regulaminu do nowego całych rozdziałów. Nie uwzględniono, że w ostatnim okresie wiele punktów w Statucie również uległo zmianie. Przedstawiciel studentów zaproponował, by zaaprobować projekt regulaminu.

Prorektor ds. Nauczania **prof. Z. Kremens** wyraził pogląd, że pośpiech jest tu nie na miejscu, gdyż chodzi o przyjęcie rozwiązania, które będzie obowiązywało całą kadencją.

Dr hab. M. Soroka wyraził pogląd, że istnieje możliwość opracowania w trakcie posiedzenia Senatu wersji, która byłaby do przyjęcia przez obie strony. Jednakże, jak zauważył **prof. Z. Kremens**, studenci senatorowie i tak nie są uprawnieni do podjęcia decyzji, która jest zastrzeżona dla Konwentu. W tej sytuacji **prof. S. Chanas** zgłosił propozycję, by oddalić wniosek o stwierdzenie zgodności regulaminu Samorządu Studenckiego ze Statutem PWr oraz by zobowiązać obie opiniujące komisje senackie do wypracowania wspólnego stanowiska. Wniosek został przyjęty (33:8:1), zatem sprawa regulaminu powróci – zapewne w lipcu.

Najbliższe posiedzenie Senatu: 19 czerwca o godz. 9.15. (Środa! Sala 241, A-1 !)

Pomoc Uczelni dla studentów poszkodowanych w wypadku

24 maja 1995 roku grupa studentów z Sekcji Piłki Nożnej AZS udających się na Mistrzostwa Polski Politechnik uległa wypadkowi samochodowemu koło Rawicza. Pięciu poważnie poszkodowanych studentów znalazło się w szpitalu w Rawiczu.

Środowisko AZS Politechniki Wrocławskiej zareagowało natychmiast starając się o jak najlepszą pomoc lekarską dla kolegów.

Zwrócili się o pomoc do JM Rektora PWr prof. Andrzeja Wiszniewskiego. Dzięki jego inicjatywie i staraniom JM Rektora Akademii Medycznej nastąpiło interwencyjne przeniesienie poszkodowanych ze szpitala w Rawiczu do Wrocławia, gdzie uzyskali skuteczną pomoc.

Z pięciu poszkodowanych szczególnie poważne obrażenia odniosło dwóch studentów: Szymon Adamów z I r. elektroniki i Marek Kostka z IV r. górnictwa. Mimo upły-

wu czasu wymagają oni nadal intensywnej opieki wiążącej się z poważnymi kosztami. AZS starał się pomagać swoim kolegom poprzez zbiórki finansowe i dotacje klubowe. Dużą pomoc wykazali też dziekani wydziałów, których studentami byli poszkodowani: Górniczego i Elektroniki. Ponieważ jednak dwóm ofiarom wypadku wciąż potrzebna jest pomoc, uznano konieczność instytucjonalnego rozwiązania tego problemu. Prorektor ds. Nauczania prof. Zdzisław Kremens w porozumieniu z prezesem AZS PWr Andrzejem Jarochem i wiceprezesami: Waldemarem Biskupem i Dariuszem Cieślikiem przedstawił koncepcję wystąpienia do Senatu o przyznanie dwóch stypendiów specjalnych. Na posiedzeniu 23 maja br. Senat wysłuchał wystąpienia Prorektora ds. Nauczania i jednogłośnie przychylił się do wniosku. Stypendia przyznane zostały na rok. (Ich

przedłużenie będzie zależało od decyzji Senatu następnej kadencji.) Mają wymiar nie tylko materialny. Są też wyrazem łączności między studentami i ich środowiskiem.

* * *

Prof. dr hab. inż. Zdzisław Kremens
Prorektor ds. Nauczania
Politechnika Wrocławska

Uprzejmie donoszę, że wiadomość o przyznaniu mi stypendium specjalnym była dla mnie wielką niespodzianką.

Dziękuję Senatowi mojej uczelni za tę decyzję.

Dziękuję również moim kolegom z AZS-u Politechnika za pamięć.

Wierzę, że wrócę na uczelnię i do AZS-u.
(..)

Z poważaniem

Szymon Adamów

Rozmowa z panią *Kwestor Celiną Palczak*

Koszty pośrednie

- *Czy zechciałaby Pani wyjaśnić naszym Czytelnikom, co się kryje pod nazwą „koszty pośrednie”?*

- Uczelnia otrzymuje z różnych źródeł pieniądze na działalność, która jest jej zasadniczym celem, tzn. na dydaktykę i badania. Jednakże poza działalnością służącą bezpośredniej realizacji tych celów jest potrzebna pewna infrastruktura: budynki, materiały, obsługa, która umożliwi ich realizację. Wynikające stąd koszty nazywamy „pośrednimi” w przeciwieństwie do tych „bezpośrednich”. Są to więc koszty utrzymania infrastruktury uczelni wynikające z wydatków na eksploatację budynków (materiały, energia), obsługę administracyjną i amortyzację środków trwałych.

- *Co można powiedzieć o sposobie tworzenia się tych obciążeń?*

- Część z nich wiąże się z utrzymaniem struktur centralnych. Wynikające stąd wydatki nazywamy „kosztami ogólnymi”. Natomiast obciążenia spowodowane działalnością struktur podległych wydziałom, zwłaszcza instytutów, zaliczamy do „kosztów wydziałowych”. (Jest tu więc pewien paradoks nazewnictwa: większość kosztów wydziałowych jest kreowanych w instytutach).

- *Skąd się biorą pieniądze na sfinansowanie kosztów pośrednich?*

- Każdy, kto realizował zlecenie z przemysłu, zetknął się z zawartym w kalkulacji zlecenia narzutem. Służy on właśnie pokryciu kosztów pośrednich. Taki narzut obciąża w rzeczywistości wszystkie przychody uczelni, choć wielkość procentowa się zmienia w zależności od źródła środków. Obciążenie kosztami pośrednimi jest największe w przypadku największego źródła dochodów uczelni, jakim jest dotacja budżetowa na dydaktykę. Z tego źródła pochodziło w zeszłym roku aż 67% pieniędzy na ten cel. Drugim źródłem jest działalność badawcza. Z niej uzyskano w zeszłym roku 24% środków. W tym przypadku istotne jest rozróżnienie między różnymi typami zleceń:

- zlecenia z KBN mają z góry dopuszczalny narzut; wynosi on:

- 15% w przypadku działalności własnej,
- 30% dla działalności statutowej i grantów,

- zlecenia inne mogą mieć indywidualnie ustaloną wysokość narzutu; zakłada się, że narzut ten powinien umożliwić pokrycie rzeczywistych kosztów ponoszonych przez jednostkę realizującą zlecenie.

- *Z czego wynika wielkość funduszu kosztów wydziałowych?*

- Co roku Rektor ustala pewien wskaźnik kosztów wydziałowych i przyznaje jednostkom z dotacji na działalność dydaktyczną dopuszczalny próg wydatków, czyli limit kosztów wydziałowych. Jest on rozdzielany proporcjonalnie do liczby zatrudnionych nauczycieli. Ponadto wydziały dysponują kwotą 2/3 środków pochodzących z narzutu na zlecenia z KBN. Trzecim źródłem pieniędzy dla instytutów jest narzut na zlecenia spoza KBN.

- *Jak rozdzielany jest fundusz kosztów wydziałowych w ramach wydziału?*

- Są pewne różnice między wydziałami. Niektóre zatrzymują pewną ilość środków na potrzeby struktur ogólnowydziałowych (dziekantów, pomieszczeń dydaktycznych będących w dyspozycji wydziałów), zaś inne nie, ale praktycznie można powiedzieć, że fundusz wydziałowy jest rozdysponowywany między instytuty. One bowiem realizują zlecenia i dysponują większością pomieszczeń.

- *Jak określa się wielkość kosztów ogólnych?*

- Uzyskuje się je z narzutu na działalność dydaktyczną, badawczą i (w niewielkiej części) na dotację na działalność pomocniczą oraz na fundusz pomocy materialnej dla studentów.

- *Okazuje się, że wiele jednostek ma trudności z pokryciem kosztów utrzymania. Czy to znaczy, że wydziały nie radzą sobie z gospodarowaniem środkami?*

- Trudności występują w instytutach. Utrzymanie infrastruktury wydziałów nie jest dotąd ograniczone żadnym limitem finansowym. Wydatki na utrzymanie laboratoriów, pomieszczeń wydziałowych

itd. są ewidencjonowane, ale wydział nie jest nimi obciążany. W 1996 r. nie będzie zmiany tego systemu.

- *Z czego więc wynikają trudności finansowe instytutów?*

- Najważniejszym powodem trudności jest brak realnej rewaloryzacji dotacji budżetowej dla uczelni. Jeżeli odliczy się tę część dotacji, którą przeznaczamy na rewaloryzację wynagrodzeń, okazuje się, że wzrost dotacji w minionych latach liczony w stosunku do roku poprzedniego wynosił 5%, a ostatnio tylko 2%! Po uwzględnieniu inflacji (około 28%) okazuje się, że niedobór dotacji wynosi 40 do 60 mld st. zł (4 do 6 mln n. zł) rocznie. To znaczy, że tyle brakuje na pokrycie kosztów utrzymania.

- *Co się dzieje, jeżeli instytut przekracza limit środków, którymi dysponuje?*

- Różnica jest odliczana po zakończeniu roku kalendarzowego od funduszu zasadniczego jednostki.

- *Jakie kroki powinny podjąć jednostki, które mają za duże koszty utrzymania?*

- Jeżeli instytut nie widzi możliwości zwiększenia ze zleceń puli środków na utrzymanie (przez zwiększenie ilości zleceń lub wielkości narzutów), konieczne są kroki oszczędnościowe. Trzeba wziąć pod uwagę, że bardzo kosztowne jest utrzymanie obiektów ze względu na ceny energii cieplnej, prądu i wody. Warto tu zauważyć, że istnieje wyraźny związek między tzw. „współczynnikiem upakowania” instytutów a strukturą kosztów ich utrzymania. Współczynnik upakowania określa stosunek powierzchni instytutu (bez powierzchni laboratoriów) do liczby pracowników, studentów, godzin laboratoryjnych i wartości środków trwałych. Widać z tego, że jednostki mające szczególnie duże przekroczenia limitu charakteryzują się bardzo dobrą sytuacją lokalową. Wiele jednostek zaczęło się przyglądać uważnie swoim wydatkom za ogrzewanie i prąd. Są więc pewne możliwości racjonalizowania wydatków. Bo uczelnia nie ma wyboru - musi płacić rachunki. Inkasenci nie rozliczają przecież poszczególnych instytutów, ale Politechnikę jako całość.

- Dziękuję Pani za wypowiedź.

Rozmawiała *Maria Kiszka*

Seminarium

Zapraszamy na seminarium pani prof. Karen E. Wetterhahn (Dartmouth College, Hanover, USA) pt.

„MULTIPLE PATHWAYS FOR Cr(VI)-INDUCED CARCINOGENESIS”,

które odbędzie się 20 czerwca o godz. 9.15

w Instytucie Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich Politechniki Wrocławskiej, budynek A-3, sala 216 (im. Jana Niemca).

Teatr Współczesny we Wrocławiu i LIONS CLUB

zapraszają na prapremierę polską sztuki *Johnniego Mortimera i Briana Cooke'a*

„Komedia sytuacyjna”

w reżyserii *Sylwestra Chęcińskiego*, ze scenografią *Grzegorza Małeckiego*, w dniu 26 czerwca br. (środa) o godz. 19.00.

Premiera ma charakter charytatywny, cały dochód z tego spektaklu (wszyscy biorący udział i obsługujący przedstawienie zrzekli się swoich honorariów) przeznaczony będzie na zakup sprzętu dla dzieci ociemniałych i niedowidzących.

Będziemy bardzo wdzięczni, gdy zechcą Państwo wspomóc nasze przedsięwzięcie kupując zaproszenie. Są one do nabycia w biurze impresariatu, ul. Rzeźnicza 12, tel. 44-37-62.

Cena dwuosobowego zaproszenia wynosi 80 zł.

Pozostaję z szacunkiem

Dyrektor Naczelny i Artystyczny
(—) *Zbigniew Lesień*

Z Rady Głównej (posiedzenie 23 maja)

Założenia polityki edukacyjnej państwa

Komisja Sekcji Uczelni Technicznych odbyła się 22 maja.

• Zajęła się wyjaśnieniem dotyczących minimów programowych (np. o indywidualizowane formy kształcenia). Liczne wątpliwości, a nawet protesty dochodzące ze środowiska akademickiego mogą wydać się dziwne wobec faktu szerokich konsultacji, które prowadzono przez długi czas.

• Omawiano też sprawy związane z uruchomieniem kierunków (informatyka, matematyka) w Sandomierzu, Łodzi i Płocku. Opinia komisji była negatywna ze względu na braki kadrowe, niejasne przygotowanie wniosków i brak związku między profilem szkoły a proponowanym kierunkiem. Negatywnie zaopiniowano też projekt utworzenia Wyższej Szkoły Ochrony Środowiska.

• Postanowiono skierować na wydziały elektroniki, telekomunikacji i informatyki w całym kraju wstępnie opracowanych projektów minimów programowych dla odpowiednich kierunków. Podobne decyzje podjęto dla kierunków: górnictwo, geodezja i transport. Choć daleko są też posunięte prace dla kierunku fizyki technicznej, to generalnie są trudności ze sformułowaniem minimów dla matematyki i fizyki.

Na posiedzeniu plenarnym przedstawiono dokument przygotowywany w zespole prof. A. Morawieckiego, a dotyczący możliwości nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym. Charakter prac jest z jednej strony uwarunkowany obawą, że dopuszczenie do szerszych zmian może (w obecnej sytuacji politycznej) spowodować więcej strat niż korzyści. Z drugiej strony nie można nie dostrzec postulowanych przez MEN zmian w ustawie na tak istotnych odcinkach, jak np. relacje na linii PAN – uczelnie.

• Dyrektor departamentu MEN prof. Domański przedstawił informację o założeniach długofalowej polityki edukacyjnej państwa oraz harmonogram jej realizacji ze szczególnym uwzględnieniem programu rozwoju kształcenia na poziomie wyższym. Ten obszerny dokument powstał zapewne jako odpowiedź na decyzje sejmowe i zalecenia OECD, jednakże jego lektura nie świadczy o zrozumieniu przez autorów problemów szkolnictwa wyższego. Zamieszczone tu dane nie są w pełni zaktualizowane. Szermuje się hasłami typu „kształcenie na odległość” lub „uniwersytet otwarty”. Z dokumentu wynika, że jego autorzy są słabo zorientowani w realiach kształcenia, ponieważ zapowiadają wprowadzenie rozwiązań, które już istnieją, np. licencjatów. Opracowanie odnosi się też do wielu innych elementów, np. roli placówek PAN w kształceniu.

Co ważne, zamieszczono tu pewne podstawowe dane o planach rozwoju kształcenia. Mówi się więc, że po roku 2000 współczynnik scholaryzacji w grupie 19-latków ma wynosić 28–30%. Jeszcze przed końcem wieku powstaną w szkolnictwie wyższym komisje akredytacyjne oceniające jakość kształcenia. Planowane kierunki zmian to wprowadzanie kształcenia wielopoziomowego (włącznie ze studiami doktoranckimi) i tworzenie wyższych szkół zawodowych. W tej ostatniej sprawie brak jednak danych o skali niezbędnych nakładów. Mowa jest też o kształceniu szerokoprofilowym (specjalizacja następowałaby dopiero na szczeblu zawodowym). Mało mówi się natomiast o kształceniu na tyle ogólnym, by uczynić absolwenta elastycznym w stosunku do ofert zatrudnienia.

Dokument potwierdza informacje o stanie i rozwoju kadry: wobec planowanej liczby 1.350.000 studentów w 2007 r. potrzebnych będzie ponad 100 tys. nauczycieli akademickich. Podkreśla się, że tworzenie kadry powinno nastąpić drogą kształcenia na studiach doktoranckich, ale nie ma to żadnego związku z rzeczywistą skalą

studiów doktoranckich w Polsce.

Autorzy przyznają też, że nierealne jest zwiększenie w 1997 r. nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe zgodnie z rezolucją Sejmu (miało to być 2% PKB na szkolnictwo wyższe i 1% PKB na naukę), gdyż oznaczałoby to ponad 2,5-krotny wzrost dotacji. Jeśli wzrost corocznie wynosiłby 50%, to (przy rosnącej zgodnie z założeniami liczbie studentów) poziom 2% PKB na szkolnictwo wyższe osiągnięto by dopiero w 1999 r. Jednak i ta wizja wydaje się zbyt optymistyczna. Bardziej prawdopodobne jest, że stopa wzrostu wyniesie 30% i osiągnięto poziom 1% PKB. Najbardziej jednak prawdopodobne, że będzie znacznie gorzej. Rozdźwięk między treścią opracowania a rzeczywistością jest widoczny, gdy zauważy się, że mowa jest tam o wroście pensji pracowników naukowych w lipcu '96 o 50%, podczas gdy już wiadomo, że wyniosą ok. 30%.

Rada Główna jest zainteresowana uwagami środowiska na tematy zamieszczone w opracowaniu.

• Opiniowano założenia pomocy materialnej dla studentów przygotowane przez MEN. Projekt zawiera trzy warianty. W pierwszym pożyczki miałyby charakter kredytów bankowych częściowo subsydiowanych z budżetu państwa. W drugim finansowanie pożyczek następowałoby z budżetu państwa, zaś obsługa i ściąganie zobowiązań byłyby z gestii banków. W trzecim – pożyczki z budżetu państwa byłyby w dyspozycji studenckiej kasy pożyczkowej, co spowodowałoby zmniejszenie kosztu obsługi kredytów. Podstawowym warunkiem uzyskania pożyczki przez studenta byłoby kryterium dochodu na członka rodziny, które byłoby jednakowe dla wszystkich studentów studiów dziennych (ten punkt wzbudził wątpliwości RG). W przyszłości system pożyczek zostałby rozszerzony na szkolnictwo niepaństwowe, zaoczne i wieczorowe.

RG poparła ogólną koncepcję systemu studenckich pożyczek, stwierdziła jednak, że utworzenie systemu pożyczek nie może uszczuplić środków z budżetu państwa przeznaczonych na bezwrotną pomoc materialną dla studentów, zaś środki przyznawane na ten cel powinny wzrastać stosownie do liczby studentów i stopy inflacji. Uznano za potrzebne ulgi podatkowe na pokrycie kosztów kształcenia dzieci. Z proponowanych wariantów MEN za najlepszy uznano trzeci, jednakże stwierdzono, że powołanie kas powinno przede wszystkim zależeć od woli i zaangażowania środowisk studenckich.

• Negatywnie zapiniowano projekt utworzenia Międzynarodowego Instytutu Biologii Molekularnej i Komórkowej w Warszawie. Powstać ma on z inicjatywy UNESCO, ale nie wiąże się to ze znaczącym wkładem finansowym. Zgłoszono zastrzeżenia co do proponowanego systemu stanowisk, który jest wzorowany na systemie zachodnim. Zarzucono, że projekt ustawy powołującej nie odpowiada porozumieniom międzynarodowym, m.in. zawartym z dyrektorem UNESCO.

• Wybrano 30 osób do Komisji Dyscyplinarnej przy RG na kadencję 1996/99. Jest to druga odwoławcza (po Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej) instancja Komisji Dyscyplinarnych działających na uczelniach. W skład komisji wszedł ponownie jej dotychczasowy przewodniczący, prof. Leon Tyszkiewicz.

W sprawozdaniu z poprzedniej kadencji stwierdzono niedostateczne wykorzystanie możliwości wynikających z istnienia tej instancji, a także potrzebę podniesienia poziomu orzekania przez Uczelniane Komisje Dyscyplinarne. Wiele spraw nie trafia do komisji dyscyplinarnych, inne nie przechodzą do instancji odwoławczych. Nierealistyczny jest zapis ustawy o przedawnieniu wykroczenia już po 3 miesiącach. Należałoby zmienić ten termin na 6 lub 9 miesięcy. Pokrzywdzony powinien mieć prawo do odwołania od decyzji komisji.

• RG zaakceptowała minima programowe dla kierunków: automatyka – robotyka, metalurgia, inżynieria materiałowa, inżynieria chemiczna i procesowa. Zasadniczo minima programowe obejmują około sześćdziesięciu kilku procent czasu zajęć.

• Zaopiniowano wnioski o zatwierdzenie nowych kierunków, nowych szkół niepaństwowych, uprawnień do nadawania stopni naukowych oraz zmiany nazwy uczelni. Nadano Akademii Rolniczej w Poznaniu imię Augusta Cieszkowskiego. □

Piłka nożna

Jubileuszowy mecz na Wydziale Chemicznym Studenci – Nauczyciele Akademicy

Kolejny, już tradycyjny, wielki mecz chemików miał szczególnie uroczysty charakter, bowiem był to mecz dziesiąty i do tego kończący drugą kadencję inicjatora, propagatora i najaktywniejszego uczestnika tych spotkań Pana Dziekana Mirosława Soroki. Na tę okazję Pan Dziekan opracował specjalny regulamin tej imprezy, z którego treścią zapoznał przed rozpoczęciem meczu wszystkich obecnych. Tekst regulaminu załączam in extenso.

Po wbiegnięciu drużyn na boisko Słęzy, gdzie miało miejsce spotkanie, widać było wyraźnie przyrost masy ciała pedagogicznego w porównaniu ze stanem z ubiegłego roku, co, jak się okazało, było korzystną okolicznością dla drużyny Nauczycieli powodującą konieczność szerszego obiegania zawodników Kadry przez studentów. Zaobserwowano aktywny udział nowej obsady Dziekanatu – wśród zawodników był Pan Dziekan – elekt prof. Henryk Górecki grający na początku w ataku a później na bramce, gdzie popisał się kilkoma wspaniałymi bramkarskimi „paradami”, a gwizdek sędziowski powierzono Panu Prodziekanowi – elektowi prof. Andrzejowi Matyni.

Studenci natarli ze straszliwym impetem i w dobrym stylu, a licząc gołę sędzia i kibice wkrótce pogubili się w rachubach. Kadra przyjęła ten fakt ze spokojem licząc na wyczerpanie studentów regulaminowymi piwami wypijanymi przez strzelców bramek. W drugiej połowie zastosowano, nieprzewidywane w jakże przestarzałych przepisach FIFA, kaperowanie zawodników drużyny przeciwnika podczas meczu, tak że mogliśmy zobaczyć kilku studentów w drużynie Nauczycieli, dzięki czemu gra się wyrównała. W trzeciej połowie dostrzeżliśmy Pana Dziekana w drużynie studentów, którzy skaprowali go sobie znanymi sposobami, a spóźniony na mecz prof. Tadeusz Luty zdążył zdobyć piękną bramkę i regulaminowy kufel piwa. W sumie mecz przebiegał w bardzo ciepłej atmosferze, bowiem słońce mocno grzało, a większość akcji zwłaszcza pod bramką studentów, była prowadzona z pozycji spalonych, a proces spalania jest jak wiadomo egzotermiczny. Na podkreślenie zasługuje zachowanie z obu stron zasady „fair play” i dobrego humoru.

Kończącym akcentem meczu były rzuty karne, które oczywiście wygrali Nauczyciele przesądając tym samym wynik meczu na swoją korzyść.

Jak co roku został wręczony przez fundatorkę puchar Żony Dziekana plus premia w postaci Jej całusa dla najlepszego zawodnika drużyny studentów, którym tym razem był Pan Aleksander Sobolewski.

Po zmaganiach sportowych byliśmy świadkami konkursu piękno-

Miss Kibicek nie spuszcza piłki z oczu.

sci Pań, w którym wszystkie uczestniczki uzyskały tytuł Vice-miss, zaś konkurs wygrała piękna Dzalala – suka rasy dog, której właścicielka, Pani profesor Jadwiga Więckowska jak co roku zjawiła się ze swoimi współpracownikami z I-3, aby uczestniczyć w sportowej zabawie. Przewodniczący jury konkursu prof. H. Górecki po ogłoszeniu werdyktu ucałował łapę Miss Kibicek. Zabawa zakończyła się po wyczerpaniu ostatniej beczki piwa. Planuje się zaproszenie w przyszłym roku reprezentacji kibiców Legii aby przekonali się jak można się bawić nie demolując stadionu.

Obecność i aktywne uczestnictwo w meczu Pana Dziekana – elekta pozwala mieć nadzieję, że piękna tradycja akademickich spotkań sportowych Studenci – Kadra Nauczycieli będzie na Wydziale Chemicznym w przyszłości kontynuowana.

Adam Zaleski

REGULAMIN

TRADYCYJNEGO MECZU PIŁKARSKIEGO WYDZIAŁU CHEMICZNEGO

STUDENCI

contra

NAUCZYCIELE AKADEMICY

1. REGULY OGÓLNE

1.1. Drużyny liczą od 9 do 15 czynnych zawodników. W drużynie studentów mogą grać w zasadzie studenci Wydziału Chemicznego z ważną legitymacją studencką, natomiast w drużynie nauczycieli akademickich mogą grać w zasadzie zawodnicy ze stopniem lub tytułem naukowym, ...niekoniecznie studenci. W bramce może stać tylko jeden bramkarz. Bramki są dwie, a piłka ma być jedna w kształcie buckminsterfullerena (pełna nazwa IUPAC), zwanego inaczej [5,6] FULLERAN-C60 I_h, lub jeszcze inaczej FOOTBALLLEN, a w Stanach Zjednoczonych – SOCCERAN, zarejestrowany w Chemical Abstracts pod numerem [99685-96-8].

Gra się trzy połowy po około 30 minut każda, z przerwami po około 10 minut.

1.2. Strzelec bramki jest zobowiązany do wypicia natychmiast po zdobyciu bramki kufła piwa o pojemności nie mniejszej niż 0.401 i to duszkiem. Odmowa wykonania tego punktu regulaminu powoduje natychmiastową dożywotnią dyskwalifikację. Do czasu egzekucji ani zawodnik, ani jego drużyna nie mogą strzelić bramki.

1.3. Po regulaminowym czasie gry wynik meczu zostaje wpisany w annałach i **zresetowany**, a mecz uważa się za nierozstrzygnięty, wobec czego sędzia zarządza wykonanie rzutów karnych. Karne wykonują zawodnicy obu stron, możliwie po równo.

1.4. Jeżeli rzuty karne nie rozstrzygną wyraźnie przewagi nauczycieli akademickich nad studentami, sędzia jest zobowiązany do powtórzenia rzutów karnych, z tym, że studenci są zastąpieni przez studentki.

2. SĘDZIOWIE

2.1. Sędzia meczu jest wybierany zgodnie z tradycją akademicką przez Radę Zawodników obu stron, mniej więcej zgodnie z zasadami opisanymi w Statucie Politechniki Wrocławskiej i pragmatyką posiedzeń Rady Wydziału Chemicznego (W-3). Sędziowie liniowi są całkowicie zbyteczni, chyba że główny zadecyduje inaczej. Spalonych nie ma, a sędziom nie przysługuje żadne wynagrodzenie, aczkolwiek nie tracą prawa do kolejnych podejść piwnych.

3. OBYCZA.JE AKADEMICKIE I SPRAWY HONOROWE

3.1 Zgodnie z obyczajami akademickimi zawartymi w Wielkiej Karcie Uniwersytetów Europejskich, Zasadami Etycznymi PAN, Ustawą, Statutem i Regulaminami Politechniki Wrocławskiej, kolejność picia piwa jest następująca (i regulowana biletami kolejkowymi):

3.1.0. Pierwszeństwo w czasie imprezy do wszystkich, a zwa-

szcza do beczki, mają zawodnicy.

3.1.1. Pierwszą beczkę otwiera się wyłącznie dla zawodników i sędziego.

3.1.2. Drugą beczkę otwiera się tuż przed pierwszą przerwą.

3.1.3. Trzecią beczkę otwiera się po wyczerpaniu drugiej.

3.1.4. Czwartą beczkę otwiera się po wyczerpaniu trzeciej.

3.1.5. Piątą beczkę otwiera się po wyczerpaniu czwartej.

3.1.i. Itd, aż do wyczerpania beczek.

3.2. Honor Uczelni i Godność Chemika zobowiązują wszystkich do walki do ostatniej kropli ...piwa.

4. SPORY I UREGULOWANIA

4.1. Wszelkie spory wynikłe w trakcie trwania imprezy oraz niektóre po imprezie, są rozstrzygane przez głosowanie statutową większością głosów i wymagają kontrasygnaty urzędującego Dziekana.

4.2. Jedynym interpretatorem postanowień niniejszego regulaminu i skutków prawnych i cywilnych, z niego wynikających jest urzędujący Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej.

4.3. Pod nieobecność Dziekana prawo to przysługuje Jego Żonie.

4.4. Pod nieobecność Żony Dziekana prawo to wygasa i żadnych sporów być już nie może.

4.5. Zawodnik, który nie posiada koszulki wydziałowej może grać, ale tylko w trampkach.

5. NAGRODY, WYRÓŻNIENIA, KARY

5.1. Zwycięzcy (najczęściej Nauczyciele Akademicy) zyskują głęboką satysfakcję. Zwycięzeni też!

5.2. Najlepszy Zawodnik drużyny studentów otrzymuje tradycyjny Puchar Żony Dziekana Wydziału Chemicznego. Wybierając Laureata tej Nagrody Żona Dziekana może zasięgać opinii u dowolnie wybranych przez siebie osób.

5.3. Najlepszy zawodnik drużyny Nauczycieli Akademickich jest wybierany przez Radę CheerLeaders, a następnie nagradzany buziakiem od najpiękniejszej Kibicki, wybranej przez Radę Starszych, którą mianuje Dziekan.

5.4. Wszyscy zawodnicy są nagrodzeni umieszczeniem ich Imion i wspólnego zdjęcia w kolejnej edycji Departmental Academic Yearbook. Kibice też.

5.5. Zdobywca bramki samobójczej jest karany wypiciem szklanki lemoniady produkcji krajowej.

5.6. Pracownicy i studenci Wydziału Chemicznego, którzy nie przyjdą na mecz i nie przedstawią wcześniej wiarygodnego, jak zawsze, zaświadczenia ZOZu, są karani powszechną pogardą, trwającą przez tydzień i nie mogą w tym czasie załatwiać żadnych spraw w dziekaniacie wydziału.

6. WYNIK MECZU

6.1. Sędzia jest zobowiązany przede wszystkim do zapamiętania wyniku meczu i złożenia sprawozdania Dziekanowi i Radzie Wydziału, z przesłaniem kopii środkom masowego rażenia, a w szczególności: TV 1 do 30, zwłaszcza 5, Gazeta Robotnicza, Gazeta Wyborcza, NIE, Tygodnik Powszechny, PR Wrocław, Eska, RMF-FM, Świerszczyk, CNN International, PZPN, FIFA i UEFA.

6.2. Jeśli sędzia nie zapamięta wyniku, przypominają go sobie wspólnie kapitanowie drużyn, ich zastępcy i bramkarze na posiedzeniu w TAWERNIE zwołanym przez Dziekana w terminie nie późniejszym niż kolejny nów Księżyca.

6.3. W przypadku braków w pamięci i braku możliwości odtworzenia i ogłoszenia wyniku, mecz uważa się za nierozstrzygnięty. W każdym innym przypadku wygrywają Nauczyciele Akademicy.

7. KONIEC IMPREZY

7.1. Koniec imprezy ogłasza Biermeister po wyczerpaniu się zawodników, a zwłaszcza piwa.

Spisano z pamięci Wielebnego Dziekana dnia 13 maja 1996 roku w przytomności Ich Mości Panów Studentów Wydziału Chemicznego, naszej Zacznej Alma Mater, tj. Szymona Kosińskiego i Tomasza Cierpickiego, jako świadków.

WYBIERALNI CZŁONKOWIE

SENATU POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ W KADENCJI 1996-1999

PRZEWODNICZĄCY SENATU

- 1) Prof. Andrzej Mulak – Rektor
- 2) Prof. Jerzy Zdanowski – Prorektor ds. Nauki
- 3) Prof. Lucjan Jacak – Prorektor ds. Nauczania
- 4) Dr inż. Ludomir Jankowski – Prorektor ds. Ogólnych

DZIEKANI WYDZIAŁÓW

- 5) Prof. Stanisław Medeksza – Wydz. Architektury
- 6) Prof. Ernest Kubica – Wydz. Bud. Łądowego i Wodn.
- 7) Prof. Henryk Górecki – Wydz. Chemiczny
- 8) Prof. Romuald Nowicki – Wydz. Elektroniki
- 9) Prof. Zbigniew Wróblewski – Wydz. Elektryczny
- 10) Prof. Monika Hardygóra – Wydz. Górniczy
- 11) Prof. Jerzy Zwoździak – Wydz. Inżynierii Środowiska
- 12) Prof. Jerzy Świątek – Wydz. Informatyki i Zarządzania
- 13) Prof. Mieczysław Lech – Wydz. Mechaniczno-Energetyczny
- 14) Prof. Jan Koch – Wydz. Mechaniczny
- 15) Prof. Ryszard Grząślewicz – Wydz. PPT

PRZEDSTAWICIELE PROFESORÓW I DOKTORÓW HABILITOWANYCH

- 16) Prof. Zbigniew Bać } (W-1)
- 17) Prof. Andrzej Grudziński }
- 18) Prof. Piotr Konderla } (W-2)
- 19) Prof. Paweł Śniady }
- 20) Prof. Jacek Młochowski } (W-3)
- 21) Prof. Waclaw A. Sokalski }
- 22) Prof. Roman Rymaszewski } (W-4)
- 23) Prof. Marian Piekarski }
- 24) Prof. Teresa Orłowska-Kowalska } (W-5)
- 25) Prof. Janusz Szafran }
- 26) Prof. Lech Gładysiewicz } (W-6)
- 27) Prof. Jadwiga Więckowska }
- 28) Prof. Jan Rutkowski }
- 29) Prof. Tomasz Winnicki } (W-7)
- 30) Prof. Czesław Daniłowicz }
- 31) Prof. Stefan Chanas } (W-8)
- 32) Dr hab.inż. Kazimierz Wójs }
- 33) Prof. Ryszard Miller } (W-9)
- 34) Prof. Henryk Hawrylak }
- 35) Prof. Włodzimierz Dudziński } (W-10)
- 36) Prof. Jan Misiewicz }
- 37) Prof. Juliusz Sworakowski } (W-11)

PRZEDSTAWICIELE

POZOSTAŁYCH NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

- 38) Mgr Janusz Bułat (W- 1, Z01-05)
- 39) Dr Czesław Rybak (W- 2, I- 10)
- 40) Dr Ryszard Radomski (W- 3, I- 30)
- 41) Dr Tadeusz Gudra (W- 4, I- 28)
- 42) Dr Zenon Okraszewski (W- 5, I- 8)
- 43) Dr Barbara Teisseyre (W- 6, I- 10)
- 44) Dr Andrzej Grzegorzczak (W- 7, K07-01)
- 45) Dr Mieczysław Ciurla (W- 8, I-23)
- 46) Dr Tadeusz Wiśniewski (W- 9, I- 20)
- 47) Dr Tomasz Nowakowski (W-10, I-16)
- 48) Dr Janusz Górniak (W-11, I-18)

PRZEDSTAWICIELE STUDENTÓW

- 49) Tomasz Karczewski (W-1)
- 50) Piotr Kosiniak (W-2)
- 51) Konrad Świdorski (W-3)
- 52) Krzysztof Nowak (W-4)
- 53) Piotr Pierz (W-5)
- 54) Piotr Skubiński (W-6)
- 55) Tomasz Rzewuski (W-7)
- 56) Rafał Bogacz (W-8)
- 57) Krzysztof Łokietko (W-9)
- 58) Artur Matuszewski (W-10)
- 59) Marta Gładysiewicz (W-11)

PRZEDSTAWICIELE PRACOWNIKÓW

NIE BĘDĄCYCH NAUCZYCIELAMI AKADEMICKIMI

- 60) Mgr Janina Jaworska (F-3)
- 61) Mgr Jerzy Borowiec (I-28)
- 62) Mgr Wit Sobas (I-13)
- 63) Bogdan Ginter (I-24)
- 64) Mgr Jacek Łuczyński (I-27)
- 65) Inż. Kazimierz Maga (I-16)

Międzynarodowy kongres górników

W dniach 10-13 czerwca odbył się II Międzynarodowy kongres „Górnictwo węgla brunatnego”. Pierwszy kongres odbył się dwa lata temu, również na Politechnice Wrocławskiej. Był cenną okazją zapoznania się z doświadczeniami specjalistów w tej branży, zwłaszcza z Czech i Niemiec, gdzie podobne do polskich warunki zalegania złóż pozwalają na łatwe przenoszenie doświadczeń. Polscy specjaliści interesowali się też doświadczeniami specjalistów ze starszych ośrodków na temat prac likwidacyjnych po eksploatacji.

Znaczenie węgla brunatnego dla energetyki polskiej jest wciąż duże. Jest on źródłem ok. 40% produkowanej energii. Zakłada się, że taki poziom produkcji utrzymany zostanie do początków XXI wieku. „Oznacza to, że Wydział Górnictwa PWr może być spokojny o zatrudnienie swoich absolwentów, gdyż ilość ofert od pracodawców przekracza liczbę naszych dypomantów” - mówi dziekan Wydziału Górniczego, prof. Lech Gładysiewicz. Miarą osiągnięć Wydziału jest też fakt, że na cztery istniejące kopalnie węgla brunatnego, aż trzy mają dyrektorów będących absolwentami Politechniki Wrocławskiej.

Tegoroczny kongres zgromadził 150 uczestników, w tym ok. 50 z zagranicy. Oprócz licznych gości z Niemiec i Czech można było zobaczyć Bośniaków z Tuzli i Turków.

Organizatorami kongresu są ze strony polskiej Wydział Górniczy PWr, Poltegor-Projekt, spółka z o.o., Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa. Współtwórcami, a zarazem organizatorami przyszłych kongresów, są Uniwersytet Techniczny-Akademia Górnicza we Freibergu (Niemcy) i VÚHU-Most z Czech. Przewodniczącym komitetu organizacyjnego był generalny Projektant KWB Bełchatów prof. dr inż. Zbigniew Kozłowski, zaś zastępcą przewodniczącego - dr inż. Marek Sikora z Wydz. Górniczego PWr. W skład komitetu naukowego kongresu weszli m.in. prof. dr hab. inż. Monika Hardygóra, prof. dr hab. inż. Stanisław Dmitruk, prof. dr hab. inż. Lech Gładysiewicz i pracujący obecnie na Wydz. Górniczym PWr długoletni pracownik Akademii we Freibergu Prof. Dr. Ing. Klaus Strzodka.

Bardzo staranne i szybkie przygotowanie materiałów konferencyjnych jest zasługą Oficyny Wydawniczej Politechniki Wrocławskiej.

Obrazy dotyczyły roli i perspektywy węgla brunatnego w energetyce i w innych gałęziach gospodarki, badań geologicznych, zasobów i jakości złóż, systemów projektowania i planowania robót w górnictwie węgla brunatnego, technologii eksploatacji, problemów odwadniania i stateczności skarp. Na sesjach dotyczących maszyn i urządzeń stosowanych w górnictwie brunatnym prezentowana była grupa referatów z Wydziału Mechanicznego PWr. Jedną z sesji dotyczyła ochrony środowiska, zagospodarowania wyrobisk i odpadów. Na zakończenie zorganizowano zwiedzanie Kopalni Węgla Brunatnego w Bełchatowie.

Najbliższy kongres z tego cyklu odbędzie się za rok w Czechach, za dwa lata w Niemczech, a za trzy - zapewne znów we Wrocławiu.

(mk)

Państwo Ute i Reinhard H. Wölbier

...uczestniczą w Kongresie Górnictwa Węgla Brunatnego jako przedstawiciele własnej firmy Trans Tech Publications działającej w Clausthal-Zellerfeld.

Dr-Ing. R.H. Wölbier jest inżynierem górnikiem i synem inżyniera górnika, pracownika przedwojennego wrocławskiego Wydziału Górniczego. Przyjeżdżając do Wrocławia wraca podwójnie do korzeni rodzinnych. Jego żona jest też wrocławianką. W wydawnictwie prowadzi dział ogłoszeń, zajmuje się sprawami subskrypcji i przygotowaniem wystaw. Chętnie uczestniczy też w merytorycznej części kongresu.

Dr-Ing. Reinhard H. Wölbier powiedział „Pryzmatowi”:

- Jestem absolwentem studiów górniczych. Przez pewien czas przebywałem w Ameryce. 25 lat temu założyłem własne wydawnictwo, w którym zacząłem publikować prace z dziedziny przetwórstwa surowców i górnictwa ogólnego. Około 1980 roku poszerzyłem obszar zainteresowań o transport materiałów, także materiałów sypkich, inżynierię budowlaną, problemy przemysłu chemicznego. W 1996 r. zacząłem wydawać pismo „Braunkohle” zajmujące się wydobyciem węgla brunatnego. Dążymy do nadania wydawnictwu charakteru międzynarodowego - zamieszczamy również angielskojęzyczne artykuły. Korzystamy też z tego, że wielu inżynierów górnictwa w Europie środkowo-wschodniej zna język niemiecki, czasem nawet lepiej niż angielski.

Pobyty na tym kongresie jest dla nas okazją do kontaktu z czołowymi specjalistami z dziedziny górnictwa węgla brunatnego. Są oni dla nas swego rodzaju „surowcem”: to oni czytają publikowane u nas artykuły, niektórzy też publikują w naszym piśmie. Ich firmy zamawiają u nas ogłoszenia i subskrypcje. Ważny jest więc stały kontakt ze środowiskiem.

Mamy też wśród uczestników kongresu wielu znajomych. Wymienię tu panią dyrektor Monikę Hardygóre, która publikowała u nas i z którą mamy wielu wspólnych znajomych - nawet w Australii. Naszym współpracownikiem jest też prof. Klaus Strzodka z Freibergu i wielu obecnych tu Czechów.

Obecne spotkanie jest też okazją do ożywienia kontaktów ze specjalistami zajmującymi się transportem materiałów sypkich. Zajmujemy się np. technologią transporterów o szczególnie dużych wymiarach (3 metry szerokości pasa, 20 - 30 km długości, zdolność transportowa 30.000 ton/godz.). Takie konstrukcje muszą spełniać wysokie wymagania dotyczące hałasu.

Cieszę się też, że Wrocław wygląda coraz ładniej.

(mk)

Rozmowa z dr Selamim İstanbuloglu z Turcji, uczestnikiem II Międzynarodowego Kongresu Górnictwa Węgla Brunatnego

Górnictwo podziemne

- Czy jest Pan pracownikiem przemysłu czy szkolnictwa wyższego?

Pracuję w Przedsiębiorstwie wydobywającym węgiel brunatny w odległości 125 km od Ankary. Przedstawiony przeze mnie artykuł przygotowany został w współpracy z profesorem Wydziału Górniczego Middle East Technical University w Ankarze, Celalem Karpuzem.

- Czy górnictwo jest istotną dziedziną gospodarki?

- W Turcji wydobywa się wiele kopalni. Jedną z nich jest węgiel brunatny. Mamy w kraju 18 wydziałów górniczych. Kształci się na nich bardzo wielu studentów.

- Pańska publikacja jest nietypowa dla tej konferencji, bo dotyczy budowy chodników transportowych w kopalni węgla brunatnego.

- W odróżnieniu od Polski i innych krajów europejskich, które uzyskują ten węgiel metodą odkrywkową, stosujemy technikę podziemną. Jestem też wśród uczestników tego kongresu wyjątkiem pod innym względem: nie mówię po niemiecku. No i po raz pierwszy jestem w Polsce. Większość osób była tu, przynajmniej na poprzednim kongresie.

- Czego Pan oczekuje po tej konferencji? Ze względu na inną specyfikę wydobycia nie może Pan oczekiwać prostego przeniesienia doświadczeń wydobywczych do swojej firmy.

- Mimo to spodziewam się uzyskania wielu interesujących informacji, a także nawiązania mniej lub bardziej interesujących kontaktów, które umożliwią współpracę zarówno w dziedzinie badań jak w biznesie. Oczywiście zamierzam wykorzystać tę okazję do zobaczenia Polski.

Rozmawiała M.Kisza

Nowi profesorowie

Politechnika Wroclawska zyskala nowych profesorow tytularnych. 2 kwietnia odebrali z rak prezydenta RP nominacje profesorską pani prof. Leokadia Kucharska (I-2) i pan prof. Edward Palczak (I-16). W tych dniach wręczono nominacje panu prof. Tadeuszowi Galancowi (I-23), panu prof. Krzysztofowi Tchoniowi (I-6), panu prof. Władysławowi Tomczakowi (Kat. Klimatyzacji i Ciepłownictwa) i panu prof. Jerzemu Zwoździakowi (I-15). Prezentowaliśmy już sylwetki prof. Palczaka, prof. Zwoździaka, prof. Tchonia i prof. Tomczaka. Obecnie przedstawiamy prof. Galanca.

PROF. DR HAB. TADEUSZ GALANCA urodził się 22 sierpnia w Stanisławczuku. Ukończył studia magisterskie na kierunku zastosowań na Wydz. Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego w 1963 r. Stopień doktora nadała mu Rada Naukowa Instytutu Matematyki i Fizyki Teoretycznej Politechniki Wrocławskiej w 1973 r. na podstawie rozprawy „O dystrybuantach jednowymiarowych pewnego procesu stochastycznego sterowanego procesem Markowa”, a stopień doktora habilitowanego - Rada Wydziału Zarządzania i Informatyki Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu w 1986 r. na podstawie monografii „Prognozowanie trajektorii systemu cybernetycznego wyznaczonych przez cel sterowania”. Został mianowany docentem w Ośrodku Badań Progностycznych Politechniki Wrocławskiej w 1988 r., a profesorem nadzwyczajnym w Instytucie Organizacji i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej w 1991 r.

Problematyka naukowo-badawcza prof. Galanca koncentruje się wokół następujących problemów:

- metody konstruowania predyktorów ilościowych i jakościowych z wykorzystaniem praw funkcjonowania (modeli matematycznych) prognozowanych obiektów, realizacji prognozowanych procesów oraz elementów teorii gier iteori grafów,
- algorytmy sterowania w systemach w systemach ekonomicznych (cybernetycznych) z predykcją oraz komputerowe podsystemy prognozowania dla potrzeb wspomagania procesu zarządzania w systemach ekonomicznych,
- wybór i ocena kompetencji grup ekspertów,
- ilościowy opis procesów innowacyjnych oraz sterowanie ich przebiegiem,
- weryfikacja prognoz, redukcja prognoz wielowariantowych,
- metody stochastycznego modelowania dynamicznego systemów

produkcyjno-zaopatrzeniowych,

- Ekonometryczno-statystyczne procedury analizy ilościowej przydatne w procesie podejmowania decyzji na różnych poziomach zarządzania,
- zagadnienia teoretyczne i praktyczne wyznaczania prognoz obiektów trudno mierzalnych.

Jego dorobek obejmuje 82 pozycje, w tym: 59 artykułów naukowych, 19 referatów na konkursach naukowych oraz 4 książki naukowe.

Prace swoje publikował w wielu znanych czasopismach krajowych i zagranicznych. Rezultaty swoich badań prezentował także na konferencjach i sympozjach naukowych o charakterze zarówno krajowym, jak i międzynarodowym. Obszerna problematyka badawcza prof. Galanca uzasadnia jego współpracę z różnymi znanymi ośrodkami naukowymi w tej liczbie z zagranicznymi: w Kijowie (Instytut Cybernetyki Ukraińskiej Akademii Nauk), w Pradze (Wyższa Szkoła Ekonomiczna), w Brnie (Wyższa Szkoła Ekonomiczna), w Sofii (Politechnika) oraz Berlinie (Uniwersytet). Prace jego spotykały się z zainteresowaniem naukowców z zagranicznych ośrodków naukowych (np. Massachusetts Institute of Technology Cambridge; Tel Aviv University, Interdisciplinary Center for Technological Analysis Forecasting; Michigan State University; University of Pensylwania), czego wyrazem są: zaproszenia do udziału w międzynarodowych sympozjach prognostycznych, prośby znanych czasopism (Zentralblatt für Mathematik oraz Journal of Forecasting) o przesłanie streszczeń swoich wybranych prac oraz tych, nad którymi aktualnie pracował, propozycja objęcia stanowiska recenzenta w zagranicznym czasopiśmie naukowym. W jego dorobku oprócz prac metodologicznych znajdują się prace poświęcone praktycznym zastosowaniom metod matematyczno-statystycznych w różnych dziedzinach.

Prowadził wykłady ćwiczenia i seminaria z matematyki, rachunku prawdopodobieństwa, statystyki matematycznej, teorii przynki, ekonometrii, prognozowania w zarządzaniu oraz matematycznych metod zarządzania.

Był promotorem i recenzentem prac magisterskich, podyplomowych i doktorskich. Był sekretarzem naukowym oraz redaktorem naczelnym czasopisma „Prace Naukowe i Progностyczne” oraz współtwórcą czasopisma „Badania Operacyjne i Decyzje”, którego jest obecnie redaktorem naczelnym. W kwietniu został wybrany prodziekanem Wydziału Informatyki i Zarządzania PWr.

DEKALOG

dla osób przygotowujących wykład habilitacyjny

(Odnosi się również do referatu z pracy doktorskiej lub magisterskiej)

1. Celem wykładu habilitacyjnego jest pokazanie w formie wykładu umiejętności przekazywania audytorium swojej wiedzy na wybrany temat.

2. Wykład habilitacyjny powinien trwać ok. 20-25 min. Członkowie Rady po kolokwium habilitacyjnym są na sali już dłuższy czas, są zmęczeni i ich percepcja jest osłabiona.

3. Zaproponowane przez habilitanta tematy wykładów powinny mieć raczej ogólny charakter, i obejmować zagadnienia związane z zakresem jego pracy habilitacyjnej lub nie. Chodzi o pokazanie umiejętności wykładania (pkt 1).

4. Wykład musi być zrozumiały, wygłoszony z dobrą dykcją i słyszalny z każdego miejsca sali. Członkowie Rady przy ocenie kolokwium habilitacyjnego opierają się przeważnie na opinii recenzentów - specjalistów w tematyce pracy habilitacyjnej i nierzadko subiektywnym odczuciu poprawności odpowiedzi habilitanta, jeśli nie znają się na omawianych zagadnieniach. Natomiast wykład habilitacyjny chcą oceniać sami.

5. Habilitant powinien posługiwać się przezroczami lub foliami, na których ma być zawarty cały materiał wykładu, komentowany słownie przez wykładowcę,

raczej bez posługiwania się tekstem odczytywanych na kartkach

notatek., co nie jest dobrze odbierane.

6. Na wstępie ma się ukazać plansza z tytułem wykładu oraz jego planem. Wykład powinien zawierać wprowadzenie, właściwą treść i podsumowanie. Wobec przedstawienia ważniejszych stwierdzeń, wykresów, ilustracji itp. na ekranie, należy unikać posługiwania się kredą i tablicą. Należy starać się przez cały czas wykładu być zwróconym w stronę audytorium.

7. Cały demonstrowany na ekranie materiał musi być dobrze czytelny z każdego miejsca sali, co powinno być przed kolokwium sprawdzone. Dlatego należy przygotować teksty przezroczy bardzo starannie przestrzegając zasady właściwej proporcji wielkości liter w stosunku do rozmiarów ekranu i sali. Lepiej za duże litery niż za małe. Przy dzisiejszej technice kserograficznej przygotowanie na foliach czytelnich, kontrastowych tekstów jest łatwe i tanie.

8. Na jednej planszy lub przezroczu nie powinno być za dużo informacji. Raczej więcej obrazów z mniejszą, nieskomasowaną ilością informacji na jednym obrazie. Czas demonstracji jednej folii lub przezrocza powinien umożliwić obecnym odczytanie bez pośpiechu i zrozumienie treści obrazu.

9. Reasumując, wykład habilitacyjny lub referat z pracy ma być zrozumiały dla

wszystkich, wyraźnie, dobitnie wygłoszony, dobrze ilustrowany i zakończony we właściwym czasie.

10. Wykładowca nie może zapomnieć na zakończenie podziękować obecnym za wysłuchanie wykładu i za uwagę.

Opracował A. Zaleski

NA WYDZIAŁACH

BUDOWNICTWO LIW

W dniach od 30 maja do 2 czerwca 1996 roku odbyło się trzecie seminarium wyjazdowe Rady Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego PWr w zamku Czocha w Leśnej.

Seminarium rozpoczęło się w czwartek wieczorem wykładem dr hab. inż. Wojciecha Ciężkowskiego, prof. nzw. PWr na temat „Wspólny problem geologii i budownictwa – zagrożenie radonem 222”. Temat okazał się rzeczywiście wspólny: dyskutowali budowlani i chemicy, podawano liczne przykłady (np. okazało się, że największe skażenie radonem stwierdzono w budynkach drewnianych posadowionych na terenach występowania radonu).

Piątkowe popołudnie przeznaczono na robocze posiedzenie Rady Wydziału. Postanowiono m.in. powołać komisję do postępowania o nadanie tytułów naukowych profesorów drowi hab. Mieczysławowi Kamińskiemu i Juliuszowi Mrozowiczowi, ogłoszono konkursy na stanowiska profesorów nadzwyczajnych w specjalnościach: konstrukcje metalowe oraz mechanika gruntów, fundamentowanie. Wiele czasu poświęcono dyskusji nad programami nauczania. Stwierdzono, iż potrzebne są korekty programu, które zostaną przedstawione do zatwierdzenia na kolejnym posiedzeniu Rady Wydziału.

Tego samego dnia Prorektor prof. Ryszard Rogala przedstawił zarys finansowania szkolnictwa wyższego dziś i w przyszłości. Referatowi towarzyszyła ożywiona dyskusja. Postanowiono powielić tekst tak, aby po 1 egzemplarzu znalazło się w Instytutach działających w ramach Wydziału oraz w dziekanacie.

Zbyt mało czasu zostało na dyskusję po nad wygłoszonymi przez dra Czesława Rybaka uwagami na temat kształcenia na naszym wydziale. Temat – będący kontynuacją wystąpień dra Andrzeja Czemplika i prof. Marka Krużyńskiego z poprzednich seminariów – jest nadal aktualny i trzeba będzie go podjąć po raz kolejny tak od strony nauczycieli akademickich, jak i studentów. Tym bardziej, żętem razem studenci włączyli się do dyskusji.

Sobotnie przedpołudnie poświęcono na wycieczkę techniczną. Zwiedzano zaporę na zbiorniku wodnym Leśna. Geolodzy i hydrotechnicy objaśniali problemy związane z budową zapór i hydroelektrowni z różnych stron, co było szczególnie zaletą tej wycieczki.

Po obiedzie dr hab. inż. Hanna Suchnicka, prof. nzw. PWr dokonała wprowadzenia do dość burzliwej dyskusji na temat „Kollokwium habilitacyjne: egzamin czy dyskusja naukowa?”

Problemy związane z przewodem habilitacyjnym można by mnożyć: czy habilitacja ma być drugą dysertacją polegającą na udowodnieniu postawionej tezy, czy też monografią wybranego tematu? Jaka jest rola recenzentów wydawniczych oceniających dorobek kandydata i jego dzieło habilitacyjne oraz recenzentów Centralnej Komisji? Czy są oni mężami zaufania gremiów, które je powołują, czy też mają się oni bronić przed tymi gremiami? Itd., itp.

Tylko część uczestników została na sobotnie ognisko, a szkoda, bo przy pieczeniu kielbasek i śpiewie było bardzo miło.

Przy tej okazji trzeba wyrazić szczególne podziękowania organizatorom całej imprezy, tj. Instytutowi Geotechniki i Hydrotechniki Politechniki Wrocławskiej.

Zapomniałem wspomnieć o miejscowych zespołach artystycznych, które znakomicie umilały nam pobyt.

Dziekan
prof. zw. dr inż. Kazimierz Czaplinski

Międzynarodowy Konkurs Projektowy

Druga edycja 1996

Comitato Trieste Contemporanea pragnie ogłosić drugi międzynarodowy konkurs dla projektantów. Jest on przeznaczony dla projektantów urodzonych lub obecnie mieszkających w Środkowej i Wschodniej Europie.

Art. 1. Temat i cele konkursu

Celem konkursu jest zaprezentowanie najbardziej innowacyjnych tendencji projektowych w krajach Środkowej i Wschodniej Europy.

Projekt powinien być oryginalny i dotyczyć obiektu, który jest inspirowany przez grę lub gry i jest funkcjonalny w przypadku gry.

Projekty mogą odnosić do dowolnego rodzaju gry, czy to istniejącej czy mającej dopiero powstać. Materiały i projekt powinny nadawać się do produkcji (przynajmniej w ograniczonych ilościach).

Art. 2. Warunki dopuszczenia do konkursu

Konkurs jest otwarty dla wszystkich projektantów pracujących samodzielnie lub jako członkowie grupy, pod warunkiem, że są urodzeni lub mogą wykazać się dorobkiem zawodowym realizowanym w wymienionych krajach: Polska, Republika Czech, Słowacja, Węgry, Rumunia, Bułgaria, Słowenia, Chorwacja. Konkurs jest również otwarty urodzonych lub aktualnie pracujących w regionach: Veneto, Trentino–Alto Adige i Friuli–Venezia Giulia.

Art. 3. Jak wziąć udział w konkursie?

Wszyscy pragnący wziąć udział w konkursie powinni do 10 września wypełnić i przysłać formularz do Studio Tommaso, via del Monte 2/1, 34121 Trieste (Włochy). Uczestnik konkursu musi podać swoją datę i miejsce urodzenia oraz swój adres, a w przypadku projektów grupowych nazwisko osoby reprezentującej grupę. Wszystkie projekty graficzne i trójwymiarowe muszą być wysłane na powyższy adres do 30 września 1996 r. uczestnik konkursu może dostarczyć nie więcej niż trzy rysunki proponowanych obiektów na arkuszach nie większych niż 35x50 cm, a także nie więcej niż jeden prototyp wykonany w skali i z materiału wybranego przez projektanta.

Wszyscy uczestnicy proszeni są też o dołączenie curriculum vitae, które będzie wykorzystane tylko w celach informacyjnych.

Wszystkie materiały wysłane do organizatorów będą traktowane jako ściśle poufne i w żadnym wypadku nie będą udostępniane trzecim osobom, tj. nikomu poza członkami jury.

Sekretariat nie będzie przyjmował materiałów, za które trzeba byłoby opłacić portoria lub cło.

Art. 4. Jury i wybór projektów, przyznawanie nagrody

Międzynarodowe jury składające się z następujących osób: Gilio Dorfles (Włochy), Milena Lamarova (Republika Czeska), Imre Makovecz (Węgry), Marco Romanelli (Włochy) wybierze pewną liczbę projektów i utworzy dwie listy: jedną dla międzynarodowych uczestników konkursu i jedną dla Włochów. Ogólna liczba włoskich projektów będzie nie większa niż 1/3 wszystkich projektów wybranych przez jury. Wyżej wymienione listy będą oparte na całkowitej liczbie punktów uzyskanych przez uczestników konkursu wg następujących kryteriów:

1. oryginalność i głębia pierwotnej idei dotyczącej konkursu i jego warunków (50 pkt),
2. czytelność prezentacji (30 pkt),
3. szczególnie uwzględnia się miejsce urodzenia i pochodzenie projektanta (20 pkt).

Wszystkie wybrane projekty będą wystawione, a najlepszy otrzyma nagrodę pieniężną w wysokości 4 mln lirów.

Art. 5. Informacja dotycząca projektów i i rozpowszechniania informacji o niej

Organizatorzy przekażą informację dotyczącą selekcji projektów udostępniając ją najważniejszym środkiem przekazu.

Art. 6. Wystawa wybranych projektów

Organizatorzy urządzą wystawę wybranych projektów w Trieście w październiku – listopadzie 1996.

Sekretariat poinformuje wybranych uczestników o dacie w/w wystawy i dokona ustaleń co do czasu dostarczenia dodatkowych materiałów potrzebnych na wystawę.

Art. 7. Prawa do realizacji projektu

Autor przedstawionego projektu jest absolutnym właścicielem wszelkich praw związanych z realizacją projektu. Pozostaje decyzją uczestnika konkursu, czy zechce zarejestrować projekt zgłaszając prawa autorskie lub patentując go przed konkursem.

Art. 8. Odbiór materiałów

Uczestnicy konkursu zwracający się o zwrot swoich materiałów będą ponosić wszelkie związane z tym koszty. Jeśli uczestnicy nie wyrażą w tym zakresie szczególnych życzeń, materiał zostanie umieszczony w archiwum wystawowym sztuki Środkowej i Wschodniej Europy.

Sekretariat organizacyjny: TRIESTE CONTEMPORANEA

via del Monte 2/1

34121 Trieste ITALIA,

tel.: +39 (0) 40 639 187; fax +39 (0) 40 367 601

Oryginalna informacja wraz ze wzorem kwestionariusza jest dostępna w Gabinecie Rektora - pokój 129 A-1.

Dział Nauki informuje

Stypendia dla młodych naukowców

Fundacja Na Rzecz Nauki Polskiej organizuje corocznie konkursy stypendialne dla młodych naukowców. W efekcie analiz i prac redakcyjnych zmodyfikowano i udoskonalono „Regulamin udzielania stypendiów przez FNP”. Powstał też nowy formularz wniosków. Nie zmienił się natomiast termin składania wniosków - upływa z dniem 31 października.

Do ubiegania się o stypendium FNP uprawnieni są polscy obywatele do 30-go roku życia posiadający wykształcenie wyższe i będący pracownikami lub doktorantami szkoły wyższej, placówki naukowej PAN lub jednostki badawczo - rozwojowej. Można otrzymać stypendium tylko raz.

Wniosek o przyznanie stypendium powinien być złożony przez kierownika jednostki zatrudniającej lub kształcącej kandydata do stypendium - w naszym przypadku JM Rektora. Oprócz ujętych w formularzu wniosku informacji o kandydacie, jego opiekunem naukowym i oświadczenia kandydata o znajomości Regulaminu Udzielania Stypendiów przez FNP należy dodać szereg załączników:

- krótki opis dotychczasowego przebiegu pracy naukowej kandydata,
- opinię opiekuna naukowego,
- listę publikacji w periodykach o zasięgu ogólnokrajowym lub międzynarodowym,
- odbitki poważniejszych publikacji,
- krótki (max. strona maszynopisu) opis planów naukowych na najbliższy rok kalendarzowy,
- kopię dyplomów dokumentujących wykształcenie wyższe.

Wnioski w 1 egz. dostarczane do 31 października biorą udział w konkursie na rok następnym.

Kandydat ma obowiązek informować FNP o zmianach warunków swego zatrudnienia, miejsca studiów doktoranckich i adresu dla korespondencji. Wniosek zgłoszony do konkursu może być wycofany na każdym etapie postępowania konkursowego na pisemną prośbę kandydata lub jednostki zgłaszającej.

Rozstrzygnięcie konkursu następuje w wyniku merytorycznej oceny wniosków, zwłaszcza udokumentowanego publikacjami dorobku naukowego. Opiniującymi są niezależni eksperci powoływani przez Zarząd Fundacji. Dane osobowe ekspertów i wyniki ich pracy nie są jawne.

Lista proponowanych laureatów jest przedstawiana Radzie Fundacji. Rozstrzygnięcie konkursu następuje nie później niż do 1 marca (po 4 miesiącach). Kandydaci są wtedy powiadamiani na piśmie o wynikach konkursu. Od decyzji FNP nie przysługuje odwołanie. FNP ma prawo zmiany decyzji o przyznaniu stypendium i zaprzestania dalszej wypłaty w przypadkach, gdy stypendysta nie spełnia warunków otrzymywania stypendium (np. zrezygnował z pracy naukowej, przerwał przewód doktorski lub opuścił na dłużej kraj bez związku z pracą naukową) albo narusza dobre imię FNP. Decyzja taka należy do Fundacji i następuje z jej inicjatywy lub na wniosek zatrudniającego/kształcącego stypendystę.

Laureat, który nie może skorzystać z przyznanego stypendium, ma prawo rezygnacji. Nie zamyka to drogi do ubiegania się o stypendium FNP w późniejszym terminie.

W przypadku przyznania stypendium FNP przesyła do instytucji zatrudniającej/kształcącej laureata 3 egzemplarze umowy precyzujące warunki wypłacania stypendium oraz obowiązki i prawa stypendysty, jednostki zatrudniającej/kształcącej i Fundacji. Po podpisaniu przez wszystkie strony umowy stypendialnej Fundacja uruchamia wypłatę stypendium. Jest ono przekazywane na rachunek bankowy wskazany przez stypendystę w 4 kwartalnych ratach.

Stypendysta FNP jest zobowiązany do kontynuacji pracy naukowej i złożenia sprawozdania z działalności naukowej w okresie pobierania stypendium. Sprawozdanie to, zaakceptowane przez opiekuna naukowego, powinno być złożone w siedzibie Fundacji do 31 marca roku następnego.

W okresie pobierania stypendium stypendysta jest zobowiązany do umieszczania w publikacjach przygotowywanych i oddawanych do druku informacji o fakcie, że autor jest stypendystą FNP. Musi też powiadamiać FNP o zmianach swego statusu jako pracownika/doktoranta oraz o ponad dwumiesięcznych wyjazdach z kraju. Instytucje zatrudniającej/kształcącej stypendystę mają obowiązek powiadamiania o zmianach statusu stypendysty.

W wyniku porozumienia z prof. H. Hawrylakiem - Pełnomocnikiem Rektora ds. Rozwoju Kadry Naukowej **koordynacją składania wniosków o stypendia FNP zajmuje się na Politechnice Wrocławskiej Dział Nauki**. Prosimy kierować wnioski do mgr inż. Krystyny Sosińskiej (pok. 157, A-1, tel. 20-35-19). Termin upływa 15 października 1996 r. Obowiązujący aktualnie wzór wniosku oraz regulamin przyznawania stypendiów zostały przekazane dziekanom, a także są dostępne w Dziale Nauki.

Informacje dotyczące działalności FNP są dostępne w sieci: *gopher AGH* i *WWW: sunsite.icm.edu.pl/science/fnp*.

NA WYDZIAŁACH

DWA NOWE WYDZIAŁY W FILII POLITECHNIKI W WAŁBRZYCHU

Od 1 października w Filii Politechniki Wrocławskiej w Wałbrzychu rozpoczną kształcenie studentów dwa nowe Wydziały, tj. Chemiczny (kierunek *Technologia chemiczna*, specjalność *Proekologiczne technologie chemiczne*) oraz Mechaniczno-Energetyczny (kierunek *Mechanika i budowa maszyn*, specjalności: *Ekologia w energetyce* oraz *Termoenergetyka*), obydwa na studiach inżynierskich.

Tak więc od nowego roku akademickiego będzie można studiować w Wałbrzychu już na dziewięciu wydziałach! Oprócz wyżej wymienionych są to: Wydz. Budownictwa Lądowego i Wodnego, Wydz. Elektryczny, Wydz. Górniczy, Wydz. Inżynierii Środowiska, Wydz. Informatyki i Zarządzania, Wydz. Mechaniczny oraz Wydz. Podstawowych Problemów Techniki.

Rekrutacja na nowe wydziały została poprzedzona szeroką kampanią promocyjną, w którą, obok dra Ryszarda Kabata - dyrektora Filii, włączyły się władze wydziałów.

I tak 30 kwietnia odbyło się w Filii Wałbrzyskiej spotkanie z prof. Jerzym Stańdą - dziekanem Wydz. Mechaniczno - Energetycznego, prof. Mieczysławem Lechem - prodziekanem tegoż wydziału, a jednocześnie dziekanem-elektem oraz prof. Eugeniuszem Kalinowskim - dyrektorem Instytutu Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów (jednego z instytutów kierunkowych Wydz. Mechaniczno-Energetycznego), na które Dyrektor Filii zaprosił dziennikarzy lokalnej prasy i telewizji, przedstawicieli władz oświatowych, samorządowych i wojewódzkich.

Podobne spotkanie w Filii odbyło się 10 maja, tym razem z udziałem prof. Henryka Góreckiego - dziekana-elekta Wydz. Chemicznego oraz prof. Jadwigi Więckowskiej - dyrektora Instytutu Chemii i Technologii Nafty i Węgla - również jednego z kierunkowych instytutów wydziału.

Także Dyrektor Filii uczestniczył osobiście w kilku spotkaniach promocyjnych, na których przedstawił wszystkie Wydziały Filii, jednak ze szczególnym akcentem na te otwierane 1 października.

Należy tu wymienić spotkanie z maturzystami w świdnickim klubie „Bolko” w dniu 22 kwietnia, debatę telewizyjną w telewizji kablowej w Świdnicy przeprowadzoną z udziałem Prorektora Uniwersytetu Wrocławskiego 11 maja, półtoragodzinną audycję „na żywo” w Radiu Wałbrzych przedstawiającą Politechnikę Wrocławską, jej Filie w Wałbrzychu, kierunki kształcenia, zasady rekrutacji i sprawy socjalno-bytowe studentów, a także odpowiadał na pytania słuchaczy.

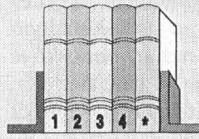
Informacja o nowych wydziałach została szeroko rozpowszechniona w szkołach średnich województwa wałbrzyskiego. □

KSIĄŻKI, które polecamy ...

Waldemar Wawrzyniak

Sacrum w architekturze

Paradygmaty Kościoła Św. Ducha
i zboru zielonoświątkowego
we Wrocławiu

Oficyna Wydawnicza PWr
Wrocław 1996
cena 25 zł

Autor jest pracownikiem naukowym Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej. Jego prace można łatwo rozpoznać w pejzażu Wrocławia, gdyż są to kościoły Św. Ducha (współautorami są prof. dr hab. Tadeusz Zipser i mgr inż. arch. Jerzy Wojnarowicz, autorem witrażu jest art. plasty Henryk Baca) i zbor zielonoświątkowy (współautorzy: mgr inż. Barbara Wawrzyniak i mgr inż. Ryszard Kozuch). Książka jest pozycją dla każdego dzięki bogatemu materiałowi ilustracyjnemu i jasnemu, nie hermetycznemu sposobowi formułowania problemów odzwierciedlania treści sakralnych w architekturze. Dobrze też nawiązuje do problematyki zbliżającego się Kongresu Eucharystycznego.

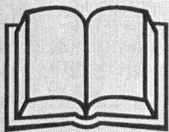
Autor deklaruje się jako miłośnik Średniowiecza doceniający rolę chrześcijaństwa w kształtowaniu Europy.

Kolejne rozdziały wyjaśniają genezę architektury sakralnej, rolę tradycji, znaczenie architektury w tworzeniu kultury w przeszłości i współcześnie, a także w kształtowaniu przyszłości.

Jeden z rozdziałów poświęcony jest symbolice chrześcijańskiej, która jest punktem odniesienia dla tradycji i symboli. Czasy wznoszenia katedr stanowią także i w dzisiejszych czasach źródło fascynacji.

Następnie autor zwraca uwagę czytelnika na „świętą geometrię” i poszczególne elementy konstrukcji: wejść, portali, okien, form oświetlenia. Wreszcie dochodzimy do sposobów metaforycznego przekazu i zintegrowanej formy dzieła.

Może po lekturze tej książki Czytelnicy będą innym okiem przyglądać się realizowanym współcześnie budowlom sztuki sakralnej. □

GIEŁDA KSIĄŻEK

Wszystkich zainteresowanych zapraszamy
do **BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ**

w dniach 18-20 czerwca
do sali 411e w Gmachu Głównym w godz. 9-18.

Bibliotekom bezpłatnie,
a osobom prywatnym „za opłatą drobną”
oferujemy dublety książek pochodzące z darów,
głównie w języku angielskim.

ZAPRASZAMY

Oddział Gromadzenia Biblioteki Głównej

Biblioteka Główna oferuje

Current Contents na dyskietkach

Current Contents na dyskietkach przygotowywane są przez Instytut Informacji Naukowej w Filadelfii. Biblioteka Główna i OINT prenumerują trzy następujące serie tej bazy:

- 1. Engineering, Technology and Applied Sciences** – aeronautyka, akustyka, automatyka, elektronika, elektrotechnika, energetyka, informatyka, mechanika, materiałoznawstwo, metalurgia, optyka, inżynieria chemiczna, inżynieria lądowa, ochrona środowiska, geotechnika, petrochemia, górnictwo (baza bez abstraktów).
  - 2. Physical, Chemical and Earth Sciences** - fizyka, chemia, matematyka, nauka o Ziemi, astronautyka (baza z abstraktami).
  - 3. Life Sciences** – chemia, biochemia, biofizyka, biologia, farmakologia, medycyna (baza z abstraktami).
- Są to tygodniki umożliwiające dostęp do bieżącej literatury światowej. W zakres każdej z tych baz wchodzi ponad 800 tytułów czołowych czasopism naukowych, wybrane książki (głównie monografie) i materiały konferencyjne.

Omawiane bazy danych umożliwiają m.in.:

- przeglądanie spisów treści czasopism według dyscyplin naukowych i tytułów czasopism,
- wyszukiwanie informacji według słów kluczowych,
- wyszukiwanie informacji według nazwisk autorów artykułów.

Zainteresowani korzystaniem z baz danych mogą przeszukać bazy przy pomocy pracownika Biblioteki lub samodzielnie. Wybrane informacje można przekopiować na własną dyskietkę.

Z Current Contents na dyskietkach można korzystać

w

ODDZIALE ROZPOWSZECHNIANIA INFORMACJI
BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ I OINT
POLITECHNIKI WROCLAWSKIEJ

PWr budynek A-1, pok. 307 f,
tel. 20-29-03 lub 20-35-27 (w godz. od 8.00 do 18.00).

e-mail: sdi@bg.pwr.wroc.pl

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wroclawska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kisza
Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 20 22 89
e-mail: pryzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr Nakład 1500 egz.
Pismo wsparte dotacją KBN